

YİNE, HER YERDE VE HER ZAMAN: ÖNCE ONUR!

Tam on üç yıl önce yazmışım “Önce Onur” başlıklı yazıyı ve Cumhuriyet gazetesinin ikinci sayfasında yayınlanmış: *Üniversiteye hazırlığın herkesin gözünün önünde olup biten, kimsenin de üstünde durmadığı, bir büyük yanı var; sahte okul raporları... Üniversite giriş yarışları ve karmaşası içinde, ilkbaharla birlikte, özellikle de lise son sınıf öğrencileri, hastanelere, sağlık ocaklarına, hekimlere koşuyorlar: RAPOR! Geride kalan üç beş kişiye de öğretmenleri sesleniyor: Gidin, siz de rapor alın!*

Hangi yanından bakarsanız bakın, toplumumuzdaki, tek tek bireyimizdeki, öğrencimizdeki, onlardan önce de hekimimizdeki, öğretmenimizdeki yozlaşmanın çürümenin güzel bir yansımasıdır, kişiliğimizin aynasıdır, RAPOR... Rapor, hastalık nedeniyle verilen işgöremezlik bildirimidir. İşe, okula sağlık nedeniyle gitmenin sakıncasını gösteren belgedir. Bizdeki raporu alan öğrencilerimizin, binlercesinin, on binlercesinin, hatta, yüz binlercesinin rapor gerektirir bir durumu, bir rahatsızlığı olmadığını kendisi de bilmektedir, raporu veren hekim de, raporu dosyalayan okul yöneticisi de, öğretmeni de. Birbirimizi kandırmaktayız kısacası ve kendimizi kandırmaktayız. Çünkü işimize de saygımız yoktur, kişiliğimize de, toplumumuzun geleceği genç kuşaklara da! Onursuzluğumuzu, yalancılığımızı belgelemekte, birbirimizin yüziüne bakarken de gülmekteyiz!”

O günden bugüne geçen uzun yıllar içinde ne değişmiş: Artık tek hekim raporu yetmez olmuş; rapor süreleri günlerden aylara uzamış, sağlık kurulu raporlarına gerek duyulmaya başlanmış. Çocuğunu okul yerine kurslara ve özel derslere göndermek isteyen aileler, ya hastanelerde sözünü geçirebileceği bir hekim ardına düşmüş, ya bayılıp iki yüz elli lirayı, çocuğuna sağlık kurulu raporu almayı yeğlemiş. Evet, yanlış okumadınız... Herkesin bildiği bir sıradan gerçekliktir; parayı bastırıyor sun, hasta olmayan çocuğuna hastadır diye rapor alıyorsun ve sonra da o çocuktan kendisinin ve yaşadığı ülkenin, hatta

yeryüzünün geleceği için bir şeyler yapmasını umuyorsun... Raporları alıp işleme koyan, her iki yanda da dürüstlük ve dindarlık üzerine toz kondurtmayan Milli Eğitim Bakanlığı'nın tüm yetkili ve ilgilileriyle, raporları veren, çoğunluğu Sağlık Bakanlığı'nın ilgili ve yetkilileri de hâlâ ülke sorunlarıyla ilgili tozu dumana katan nutuklar atıp duruyorlar. Bizler, sıradan yurttaşlar da, hâlâ rapor isterken de verirken de, birbirimizin yüzüne bakıp gülümsemeyi başarıyoruz. Ve hâla minicik çocuklarımızı neredeyse her gün "Türküm, Doğruyum, Çalışkanım" diye bağırıttırıyoruz. Bu ne perhiz, ne lahana turşusudur!

12 Eylül 1980'den sonra yıllarca bu ülkede okullara, polis karakollarına, hatta evlere, niyeti belli yüz binlerce gazete bedava gönderildi, gönderilmeye devam ediliyor. Genel Kurmay'ın en kuytu kozmik odalarına, en gizli kasalarına kadar uzanmayı başardı yavuz savcılarımız da, birisi bile olsun merak etmedi, bu değirmenin suyu nereden geliyor diye. Ve genç kuşaklar yetiştirdik, kafaları yeniden yazılmış tarih ve kültür gerçeklikleriyle şallak mallak edilmiş... Ardahan'dan, facebook aracılığıyla tanışıp mektuplaştığım, işi ve bulunduğu konum gereği halkın sözcülüğünü yapabilecek, onları politik seçimlerinde yönlendirebilecek durumda olan otuzlu yaşların başındaki bir kardeşimiz şunları yazıyor:

"şimdi osmanlı zamanında kendi dilimizle yazmadık diyorsunda türkçenin yazıldığı bir harf sistemimiz şu an varmı ki?o zaman arap alfabesiyle yazıyormuşlar şimdi latin alfabesiyle . yani bir yazım dilimiz zaten yok .arap alfabesini kaldırmalrının sebebi tıpkı halifelik gibi kılık kıyafet inkilabı gibi şeriatin kaldırılması gibi dini ortadan kaldırmak için kuran-ı kerimi okumamızı engellemek için yapılmış bir hareketti". (...) "ben kimseyi dindar veya dinsiz diye ayırmam ama cumhuriyeti kuranlar için bu geçerli. şimdi diyorsunuz ki din ve devlet işleri birbirinden ayrılmsı bunu 1920 lerde yaptık ve 2002 ye kadar dünyanın en kötü ekonomik ve siyasal krizlerini yaşadık".

Bilmeyen varsa öğrensin ekonomik ve siyasal krizlerin nedenini!

Bu düşünceyi taşıyan gençler, artık bu ülkede çoğunlukta. Bir televizyon dizisinde canlandırılan Osmanlı imparatorluk yaşamında tarihi değerlerimizin yıpratıldığı gerekçesiyle tam 170.000 kişi birden RTÜK'e şikâyet başvurusu yapıyor. Hiçbir

iktidarın böylesine güçlü bir ideolojik aygıtı olamadı bugüne kadar... Cezayirli Louis Althusser'in kulakları çınlasın!

Her gün bir uyduruk montaj "sanayi"de patlayan tüplerle, çıkan yangınlarda boğaz tokluğuna çalışmaktayken ölüp giden canlarımızın sigortasız, sendikasız, güvencesiz olduğu ortaya çıkıyor. Kot taşlamadan asbestli gemi sökümüne, insanlarımızın canlarını yitirken kimsede "tıss" yok. Bunu adı "kültür emperyalizmi"dir. Hedefler şaşırıldı! Ekmek kavgasının yerine inanç ve etnik kimlik tartışmaları yaratıldı. Kutsal inançlarımız politika sermayesi yapıldı.

Bu ülke üzerine binlerce kilometre uzaktan oynanan oyunlara, bu oyunlara bilerek veya bilmeyerek araç olanlara diyecek bir şey de bulamıyorum artık... Ama bu oyunlara ve oyunculara yol açan, kendini "liberal" diye tanımlayan, bir zamanlar "demokrat", hatta "devrimci" geçinmiş birileri yok mu; işte onların adlarını duydukça, ya da onursuz yüzlerini gördükçe, içimdeki her şeyi üzerlerine kusmak istiyorum...

alperakcam@gmail.com

*Ankara Tabip Odası Onur Kurulu Üyesi